

Sygn. akt XVI C 2631/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla W. M.w W. Wydział XVI Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Suchecka- Bartnik

Protokolant: Małgorzata Jaskółowska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2015 roku w W. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt XVI C 2631/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 września 2014 roku powód (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniósł o wydanie przeciwko pozwanemu P. S. nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie w nim od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1110,10 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 września 2014 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania sądowego, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, jak również zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda opłaty manipulacyjnej uiszczanej przez powoda przy wytoczeniu powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym w kwocie 0,38 zł. W razie wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty powód wniósł o: zasądzenie kwoty dochodzonej niniejszym pozwem wraz z odsetkami, zasądzenie kosztów postępowania zgodnie z żądaniem zawartym w niniejszym pozwie, jak również zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda opłaty manipulacyjnej uiszczanej przez powoda przy wytoczeniu powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym w kwocie 0,38 zł, a także nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności i przeprowadzenie postępowania również pod nieobecność powoda.

Sąd Rejonowy (...)w L. VI Wydział Cywilny w dniu 17 października 2014 roku wydał postanowienie, w którym przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla W. M., w związku z tym, iż z analizy treści pozwu wynikało, że wydanie nakazu zapłaty jest wyłączone wobec wątpliwości strony pozwanej (jej odmiennych danych osobowych/ adresowych od danych widniejących w bazie PESEL). Zaszły wobec powyższego przeszkody wymienione w art. 499 pkt 4 k.p.c.

W piśmie z dnia 16 grudnia 2014 roku powód podtrzymując powództwo wyjaśnił, iż wskazany w pozwie numer polisy był numerem polisy zawartej zgodnie z art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Polisa o numerze wskazanym w pozwie została automatycznie przedłużona bez potrzeby podpisywania kolejnej umowy. Przyznał, iż do pozwu załączył pierwotną polisę zawartą w dniu 30 maja 2011 roku i to ona została automatycznie przedłużona na dalszy okres. O fakcie przedłużenia polisy powód został poinformowany w piśmie z dnia 07 stycznia 2013 roku. Stwierdził, że

numer polisy wskazany w pozwie został automatycznie nadany nowej polisie przedłużonej przez system informatyczny powoda- na skutek błędu systemu nie został on skutecznie zaktualizowany.

Na rozprawie w dniu 05 maja 2015 roku pozwany oświadczył, iż nie zgadza się z żądaniem pozwu, wskazując, iż oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w dniu 30 maja 2012 roku złożył na ręce pani, która dotychczas ubezpieczała go to jest na ręce A. U., nie jest jego wina, iż zostało to przekazane powodowi później.

Na rozprawie w dniu 11 września 2015 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Dodatkowo wskazał, iż jego żona jest właścicielem i posiadaczem samochodu, a on ten samochód jedynie ubezpieczył.

Zarządzeniem z dnia 11 września 2015 roku Sąd zwrócił pismo powoda z dnia 10 września 2015 roku, które wpłynęło faksem do Sądu w dniu 10 września 2015 roku uznając, iż zostało ono złożone bez wymaganego przez art. 207 § 3 k.p.c. zezwolenia Sądu, zaś zezwolenie na jego złożenie równoznaczne byłoby z odroczeniem rozprawy z uwagi na konieczność uzupełnienia braków formalnych tego pisma, które wpłynęło w kopii i bez odpisu- w efekcie zmierzałoby to do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w niniejszej sprawie. Sąd miał przy tym na uwadze, iż odpisy dokumentów złożonych przez stronę pozwaną w dniu 20 maja 2015 roku (k. 59 data prezentaty) zostały skutecznie doręczone stronie powodowej, za pośrednictwem jej pełnomocnika, w dniu 1 czerwca 2015 roku (k. 62). Strona powodowa pomimo otrzymania owych dokumentów na ponad trzy miesiące przed terminem rozprawy wyznaczonym na 11 września 2015 roku, o czym została zawiadomiona w dniu 08 maja 2015 roku (k. 63) do dnia poprzedzającego rozprawę czekała z wystosowaniem do Sadu pisma procesowego. Takie działanie powoda, który w toku całego procesu reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, wskazywało na działanie zmierzające do przewlekania postępowania w sprawie i na akceptację Sądu zasługiwać nie mogło.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2011 roku zawarta została między (...) Towarzystwem (...) z siedzibą w W. reprezentowanym przez konsultanta ubezpieczeniowego A. U. a P. S. jako ubezpieczającym umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na rzecz ubezpieczonej S. S. będącej właścicielką pojazdu, która została potwierdzona polisą wystawioną przez ubezpieczyciela o numerze (...), w której okres ubezpieczenia wskazano od 31 maja 2011 roku do dnia 31 maja 2012 roku.

(dowód: polisa k. 20, oświadczenia k. 21)

Umowa ta w dniu 02 czerwca 2011 roku wpłynęła do Oddziału ubezpieczyciela w R..

(oświadczenia z datą prezentaty k. 21)

W dniu 30 maja 2012 roku S. S. wypełniła na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oświadczenie o wypowiedzeniu umowy obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów numer polisy (...) dotyczącej pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pismo to w dniu 30 maja 2012 roku złożył u konsultanta ubezpieczeniowej ubezpieczyciela A. U. w placówce pocztowej, w której świadczyła ona pracę P. S.. Na oświadczeniu tym dokonane zostały adnotacje nie przez S. S. – wpisana została między innymi data „2011.05.30” i inne nieczytelne wpisy, nadto znajdują się na nim dwie daty prezentaty 04 czerwca 2012 roku i 08 czerwca 2012 roku, brak jest podpisu osoby przyjmującej owo oświadczenie z ramienia ubezpieczyciela.

(dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 22, zeznania pozwanego P. S. złożone na rozprawie w dniu 11 września 2015 roku od 00:10:34 do 00:15:31- zapis na nośniku (...). 70)

W dniu 01 czerwca 2012 roku zawarta została przez S. S. z L. S. C. de S. y (...) S.A. reprezentowaną przez Oddział w Polsce umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres ubezpieczenia od 01 czerwca 2012 roku do dnia 31 maja 2013 roku, która została

potwierdzona polisą ubezpieczeniową numer (...). W której składkę ubezpieczeniową określono na 527,96 zł. Składka ta została w dniu 06 sierpnia 2012 roku uiszczona przez S. S..

(dowód: polisa)

Nie została przez (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wystawiona kolejna polisa obejmująca okres ochrony od dnia 31 maja 2012 roku do dnia 31 maja 2013 roku.

(okoliczność niewykazana, a zaprzeczona przez stronę pozwaną - art. 6 k.c., wezwanie do zapłaty k. 23)

W dniu 07 stycznia 2013 roku ubezpieczyciel poinformował P. S. iż w wyniku weryfikacji przez Towarzystwo (...) umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych stwierdzono, że zawarta przez niego umowa w dniu 31 maja 2011 roku nie została wypowiedziana przez upływem okresu ubezpieczenia, na jaki została zawarta. Wskazano w nim, iż nie otrzymano od niego takiego pisemnego powiadomienia o wypowiedzeniu wskazanej umowy, w związku z tym w oparciu o art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych umowa została przedłużona na kolejne 12 miesięcy, to jest na okres ubezpieczenia od 1 czerwca 2012 roku do dnia 31 maja 2013 roku. Wskazano, iż w okresie tym udzielali mu ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, co spowodowało po ich stronie prawo do składki ubezpieczeniowej za tę ochronę w kwocie 874 zł. Jako że należna składka nie została uiszczona wezwano P. S. w tym piśmie do jej zapłaty w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 23)

Kolejne wezwanie do zapłaty zostało przesłane do P. S. w dniu 20 czerwca 2014 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 24)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów znajdujących się w aktach sprawy- w szczególności w oparciu o dokumenty prywatne, których prawdziwość i autentyczność nie była przez strony niniejszego postępowania kwestionowana.

Sąd ustalenia poczynił także w oparciu o zeznania pozwanego, którym dał wiarę w całości, jako spójnym, logicznym i konsekwentnym. Podkreślić należy, iż pozwany w szczegółowy i spontaniczny sposób opisał okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy wypełnionego przez jego żonę u przedstawiciela powoda- A. U.. Co istotne zeznania jego znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranych materiale dowodowym, ocenionym przez pryzmat doświadczenia życiowego przez Sąd. A mianowicie sama strona powodowa załączyła do pozwu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia podpisane przez S. S.- na oświadczeniu tym widnieją co prawda w dwie daty prezentaty wskazujące na to, iż dokonał ich ubezpieczyciel – 04 i 08 czerwca 2012 roku, jednak przyjęcie tego oświadczenia nie zostało opatrzone podpisem żadnego pracownika powoda, brak jest pod którąkolwiek z tych pieczęci danych osobowych A. U., która jako broker ubezpieczeniowy kontaktowała się z P. S., to ona w kontaktach z pozwanym reprezentowała powoda. Co istotne na tym oświadczeniu nie przez składającą oświadczenie S. S., lecz przez inną osobę, na co wskazuje charakter pisma dokonane zostały adnotacje – wpisano choćby datę „2012.05.30”. W efekcie widniejące na tym oświadczeniu daty prezentaty nie wyłączały możliwości ustalenia, iż faktycznie pismo to zostało w dniu 30 maja 2012 roku, jaką to datę wpisała w nim składająca oświadczenie, złożone u przedstawiciela powoda.

W tej materii Sąd miał na względzie, iż w dniu 01 czerwca 2012 roku została zawarta przez S. S. umowa obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej z innym ubezpieczycielem na okres ubezpieczenia od 01 czerwca 2012 roku do 31 maja 2013 roku, w którym faktycznie składka ubezpieczeniowa została określona na niższym poziomie niż ta, która wynikała z wezwań powoda do zapłaty wystosowanych do P. S. za ten sam okres ubezpieczenia w 2013 i 2014 roku, a co jak wynika z zeznań P. S. uzasadniało brak kontynuowania ubezpieczenia OC u powoda.

Wreszcie zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził, by powód wystawił na okres ubezpieczenia od 01 czerwca 2012 roku do 31 maja 2013 roku polisę ubezpieczeniową uznając, iż umowa uległa jak to określał

„automatycznemu przedłużeniu”. Okoliczności tej nie potwierdziła, nie przyznała strona pozwana, nie zostały zaś przez stronę powodową na jej potwierdzenie złożone jakiegokolwiek dowody. Na wiarę nie zasługiwało zaś tłumaczenie powoda zawarte w piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2014 roku, iż wystawiona została polisa na okres ubezpieczenia od dnia 01 czerwca 2012 roku do 31 maja 2013 roku o takim samym numerze jak polisa za okres wcześniejszy, co wynikało z błędu w systemie informatycznym powoda. Nawet bowiem jeśli omyłkowo polisie na okres 2012-2013 została nadana taka sama numeracja, to dokument polisy powinien powstać - a dowodu na istnienie takiego dokumentu, jak i na jego doręczenie stronie pozwanej czy ubezpieczonej S. S. powód nie dostarczył, nawet nie twierdząc, iż dokument taki de facto powstał. Okoliczność tę potwierdza także treść pisma z dnia 07 stycznia 2013 roku wystosowanego przez powoda do pozwanego, w który wskazano, iż to dopiero w wyniku weryfikacji umów ubezpieczenia ubezpieczyciel ustalił, iż umowa ubezpieczenia zawarta między nimi uległa przedłużeniu, wskazując na brak otrzymania pisemnego powiadomienia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia. Nie ma w tym piśmie mowy o wystawieniu czy doręczeniu jakiegokolwiek nowej polisy. Pozwalało to uznać, iż sam powód dopiero w styczniu 2013 roku dokonał ustaleń w tym zakresie, a zatem polisy żadnej wcześniej na okres 01 czerwca 2012-31 maja 2013 roku pozwanemu czy jego żonie nie wysłał. Nie uszło uwadze Sądu, że w analizowanym piśmie ubezpieczyciel stwierdził, iż jakiegokolwiek pismo dotyczące wypowiedzenia umowy ubezpieczenia nie zostało złożone, a nie że wpłynęło ono z opóźnieniem. Okoliczności te podważają wiarygodność wersji zdarzeń przedstawianej przez ubezpieczyciela z jednej strony i pozwalały na uznanie za wiarygodne zeznań pozwanego, iż oświadczenie z dnia 30 maja 2012 roku złożył on tego właśnie dnia na ręce A. U.- przedstawicielki powoda, która przekazała je do jednostki ubezpieczyciela w dniu 04 czerwca 2012 roku i tego dnia za numerem dziennika wskazanym w prezentacie zostało ono przesłane do Oddziału w R..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowił art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, 392.- t.j.- zwana dalej także ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych) w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 lutego 2012 roku, bowiem skoro w przepisie tym mowa jest o zawarciu nowej umowy ubezpieczenia zastosowania nie będą znajdowały przepisy dotychczasowe - obowiązujące przed tą datą, co wynika z art. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o zmianie ustawy ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011. 205.1210)

Z mocy art. 28 ust 1 cytowanej ustawy jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Jak wynika z art. 28 ust. 1a w razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Zgodnie z art. 28 ust. 1b nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia.

1c. Informacja, o której mowa w ust. 1b, zawiera w szczególności:

- 1) określenie wysokości składki ubezpieczeniowej w przypadku, gdy dojdzie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia w trybie ust. 1;
- 2) pouczenie, że wysokość składki, o której mowa w pkt 1, może ulec zmianie, jeżeli po wysłaniu informacji przez zakład ubezpieczeń wyjdą na jaw okoliczności mające wpływ na wysokość składki, oraz wskazanie tych okoliczności;

3) pouczenie o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1 oraz o formie, możliwym sposobie oraz terminie złożenia tego wypowiedzenia;

4) pouczenie o skutkach tego wypowiedzenia oraz o skutkach braku tego wypowiedzenia.

Mając na uwadze treść powyższego przepisu Sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia – oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w trybie tej normy prawnej zostało złożone w terminie – 30 maja 2012 roku przez S. S. na ręce przedstawiciela ubezpieczyciela. Zauważyć przy tym należy, iż co prawda ubezpieczającym był jej mąż – pozwany P. S., jednak S. S. jako właścicielka i posiadaczka samochodu, co wynika z zeznań jej męża, oraz osoba ubezpieczona, co wynikało wprost z polisy na okres 2011 -2012, była uprawniona do złożenia tego oświadczenia, na co wprost wskazuje art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych osobę uprawnioną do złożenia oświadczenia tytułując terminem „posiadacz” a nie „ubezpieczający”.

W efekcie nie doszło do zawarcia między pozwanym a powodem umowy ubezpieczenia i objęcia ochroną ubezpieczeniową S. S. na dalszy okres od 01 czerwca 2012 roku do 31 maja 2013 roku, a w konsekwencji nie powstał po stronie P. S. jako ubezpieczającego obowiązek spełnienia świadczenia na rzecz pozwanego towarzystwa ubezpieczeń w postaci składki.

Ponownie wskazać należy, iż przy ocenie sytuacji prawnej dał wiarę zeznaniom P. S., w kontekście tego zwłaszcza, iż pozwany wykazał, że S. S.- właścicielka i posiadaczka samochodu marki O. (...) zawarła w tym okresie umowę z innym ubezpieczycielem i otrzymała od niego polisę potwierdzającą zawarte umowy ubezpieczenia i objęcie jej ochroną ubezpieczeniową. Ocenę tę potwierdzała także treść dokumentów złożonych przez powoda – a dokładnie pisma z dnia 07 stycznia 2013 roku, świadcząca o zachowaniu ubezpieczyciela, który przez okres 7 miesięcy trwania rzekomej umowy ubezpieczenia nie zdawał sobie z tego sprawy, nie wystawił polisy na wskazany okres ubezpieczenia ograniczając się po 7 miesiącach rzekomego trwania umowy ubezpieczenia wystosowania wezwania do zapłaty składki. W ocenie sądu to zaniechanie ze strony powoda świadczyło, że ubezpieczyciel pierwotnie uznawał, iż doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy i dopiero po 7 miesiącach od złożenia tego oświadczenia dokonując ponownej weryfikacji umów zmienił zdanie, wobec braku jednak w tym zakresie podstaw prawnych.

Abstrahując od uznania przez Sąd, iż oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało złożone przez uprawnionego posiadacza samochodu w terminie przewidzianym w art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych uznać należało, iż nawet gdyby przyjąć, że oświadczenie to złożone zostało po terminie przez S. S., to wobec naruszenia obowiązków wynikających z cytowanej ustawy umowa nie została między stronami na okres ubezpieczenia 01 czerwca 2012 – 31 maja 2013 roku zawarta.

Jak wynika z art. 809 § 1 k.c. w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia. Zgodnie z art. 809 § 2 k.c. w razie wątpliwości umowę uważa się za zawartą z chwilą doręczenia ubezpieczającemu dokumentu ubezpieczenia.

Z mocy zaś art. 813 § 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia - w ciągu czternastu dni od jego doręczenia.informacje o jednostce

W tym kontekście istotne jest bowiem to, iż strona powodowa na analizowany okres ubezpieczenia nie wystawiła polisy- nawet na ten sam numer co obejmująca wcześniejszy okres ubezpieczenia, jak twierdziła w piśmie z 16 grudnia 2014 roku, nie załączyła także stosowanego dokumentu, ograniczając się do załączenia polisy za okres od 31 maja 2011 do 31 maj 2012 roku. Brak wystawienia takowej polisy wynika zresztą z wystosowanego w dniu 07 stycznia 2013 roku, a więc po ponad 7 miesiącach od początku kolejnego okresu ubezpieczenia, pisma do pozwanego, z którego jasno wynika, że dopiero przed wystosowaniem tego pisma ubezpieczyciel zdał sobie sprawę dokonując analizy zawartych umów, iż w jego ocenie umowa zawarta między stronami nie została skutecznie wypowiedziana. Niewystawienie polisy na kolejny okres ubezpieczenia stanowiło naruszenie obowiązku nałożonego na powoda a wynikającego z art. 28

ust. 1b Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i definitywnie świadczy o tym, iż powód ochroną ubezpieczeniową ubezpieczonej S. S. nie chciał objąć i nie objął.

Wobec niewypełnienia świadczenia przez powoda brak było podstaw do żądania świadczenia wzajemnego od pozwanego i także z tego względu powództwo na uwzględnienie nie zasługiwało.

Wreszcie zauważyć należy, iż zgodnie z art. 28a pkt. 1 cytowanej ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego w tym samym czasie jest ubezpieczony w dwóch lub więcej zakładach ubezpieczeń, przy czym co najmniej jedna z umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta w trybie art. 28 ust. 1, umowa zawarta w tym trybie może zostać przez niego wypowiedziana na piśmie. W tym przypadku zakład ubezpieczeniowy może żądać zapłaty składki ubezpieczeniowej jedynie za okres, przez który ponosił odpowiedzialność. Brak polisy uniemożliwia w ocenie Sądu jednak zbadanie czy a jeśli tak to w jakim okresie taka odpowiedzialność była ponoszona przez powoda. Przy przyjęciu nawet zatem, iż oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nie zostało złożone w terminie, co w świetle zebranego materiału dowodowego było nie do przyjęcia, lecz dotarło do powoda w dniu 04 czerwca 2012 roku, to wobec zawarcia przez S. S. z innym ubezpieczycielem umowy ubezpieczenia na ten sam okres w dniu 01 czerwca 2012 roku oświadczenie to wywołało skutek wypowiedzenia umowy w trybie art. 28 a cytowanej ustawy – to jest ochrona ubezpieczeniowa udzielona byłaby przez okres 4 dni przez pozwanego, co miałyby wpływ na ustalenie wysokości należnej z tego tytułu składki. Jak wskazano wyżej jednak nie tylko materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje na terminowe złożenie oświadczenia, lecz jednocześnie ubezpieczyciel nie wykazał by faktycznie ochroną ubezpieczeniową w jakimkolwiek okresie od 01 czerwca 2012 roku objął że złożył żonę pozwanego jako ubezpieczoną i by w konsekwencji pozwany P. S. jako ubezpieczający był obowiązany do zapłaty składki.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd powództwo w całości oddalił.